

ПРОБЛЕМИ ПОБУДОВИ КАРПАТСЬКОЇ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Рекреаційний інноваційний процес у Карпатській рекреаційній зоні може охоплювати учасників з України, Польщі, Словаччини, Угорщини та Румунії, тобто з усіх країн Карпатського регіону. Він може мати свою інфраструктуру, його можуть здійснювати на міжнародному рівні (метарівень), державному (макрорівень), у регіональних рекреаційних сферах, місцевих (муніципальних) формуваннях (мезорівень), в конкретних установах та організаціях (мікрорівень). Всі учасники можуть мати свої стратегічні цілі і формувати організаційні структури для їх досягнення. Оскільки в галузі оздоровчої і туристично-рекреаційної діяльності налагоджується плідна співпраця між Україною і Польщею, то пропонується розпочати формування Карпатської рекреаційної інноваційної системи саме з цих країн.

Інноваційна активність великих, середніх і малих рекреаційних організацій різниться, що зумовлено різною стратегією їх діяльності. Звідси й множинність організаційних форм інноваційної діяльності: від рекреаційних бізнес-інкубаторів, які допомагають реалізувати рекреаційні проекти на початковій стадії існування фірми, до стратегічних альянсів, покликаних реалізувати складні інноваційні проекти, у тому числі міжнародного рівня. Розвиток рекреаційних інноваційних структур, рекреаційних територій, рекреаційно-туристичної галузі загалом вимагають формування горизонтальної і вертикальної організації рекреаційних інноваційних циклів, з виходом їх на міжнародні структури. Тому побудова Карпатської рекреаційної інноваційної системи є актуальною і необхідною проблемою, з точки зору оздоровчого й економічного ефектів.

На наш погляд, рекреаційна інноваційна система – це сукупність взаємозв’язаних організацій (структур), зайнятих виробництвом і комерціалізацією рекреаційних інноваційних продуктів та продукції у межах границь рекреаційних зон держави чи рекреаційного регіону, малих і великих структур, рекропарків, рекрополісів та курортполісів, рекреаційних бізнес-інкубаторів та рекреаційних інноваційних центрів, а також інститутів правового, фінансового й соціального характеру, що забезпечують рекреаційні інноваційні процеси і мають потужне національне коріння, традиції, політичні та культурні особливості.

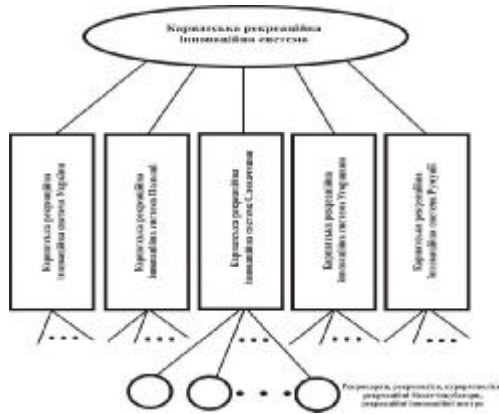

Рис. 1. Модель Карпатської рекреаційної інноваційної системи

Побудову Карпатської рекреаційної інноваційної системи (КРІС) (рис. 1) пропонується здійснювати на основі структури рекреаційного інноваційного процесу з використанням системного, синергетичного, синтелектуального та гомеостатичного підходів, що дозволяє її оптимізувати та включати у її склад усі необхідні компоненти, а саме структури: що виробляють рекреаційну інноваційну політику та здійснюють регулювання рекреаційною інноваційною діяльністю; спрямовані на забезпечення суб’єктів рекреаційної інноваційної діяльності матеріальними та нематеріальними ресурсами; які приймають безпосередню участь у процесі створення, комерціалізації і практичного використання нових рекреаційних знань; що в умовах глобалізації посилюють інтеграційні процеси між системами створення, трансформації та практичного використання нового рекреаційного знання, здійснюють

аналіз міжнародних потоків рекреаційних знань, організують імпорт рекреаційних технологій, патентів, ліцензій, технологічні альянси між фірмами-резидентами різних держав, міжнародну торгівлю консалтинговими послугами, прямі іноземні інвестиції, спільні міжнародні рекреаційні інноваційно-інвестиційні проекти, публікації тощо.

Запропоновані підходи до побудови Карпатської рекреаційної інноваційної системи можуть сприяти системному становленню рекреаційної інноваційної інфраструктури, ефективність функціонування якої зумовлює залучення до рекреаційних інноваційних процесів широкого кола різнопрофільних науково-дослідних та підприємницьких структур, що знаходяться у різних регіонах України, Польщі та інших країн.